د حضرت عاموس نبی کِتاب ـ ماخذ انبياء

١ (١) د عاموس پېغام، چې د تقوع ښار يو شپون وو. دا هغه پېغام دے څۀ چې هغۀ د زلزلې نه دوه کاله مخکښې د
اِسرائيل په حقله په رويا کښې وليدل، کله چې عُزياه د يهوداه بادشاه وو او يربعام د يهوآس زوئ د اِسرائيل بادشاه وو. (٢)
هغۀ وفرمائيل، "مالِک خُدائ د صيون نه غرمبيږی، او د يروشلم نه غوريږی. د شپونکو د څرن ځايونه به اوچ شی، او د
کرمل د غرۀ په سر واښۀ به مړاوے شی."

د بنی اِسرائيلو په ګاونډيانو د مالِک خُدائ عدالت

(٣) مالِک خُدائ داسې فرمائی، "د دمشق خلقو بار بار ګناه کړې ده، نو زۀ به هغوئ د سزا نه بغېر پرې نۀ ږدم. هغوئ زما
خلق په جِلعاد کښې وهلی دی داسې لکه په تريشر چې غله دانه ټکولے شی. (٤) نو زۀ به د حِزائيل په شاهی محل اور نازل
کړم او دا به د بِن‌حدد قلعه ګانې وسوزوی. (٥) زۀ به د دمشق دروازې ماتې کړم او د آون د وادئ بادشاه چې په تخت
ناست دے به ووژنم، زۀ به د بيت‌عدن بادشاه تباه کړم. د آرام خلق به د قير مُلک ته جلاوطن شی،" مالِک خُدائ داسې
فرمائی. (٦) مالِک خُدائ داسې فرمائی، "د غزه خلقو بار بار ګناه کړې ده، نو زۀ به هغوئ د سزا نه بغېر پرې نۀ ږدم. ځکه
چې هغوئ ټوله علاقه جلاوطن کړه او ادوم باندې يې خرڅه کړه، (٧) نو زۀ به د غزه په دېوالونو اور نازل کړم، او هغه به د
دې قلعه ګانې وسوزوی. (٨) زۀ به د اشدود خلق وژنم او د اسقلون بادشاه به تباه کړم. بيا به زۀ په عقرون حمله وکړم او
يو څو فلستيان چې ژوندی پاتې دی به هم مړۀ شی،" دا د مالِک قادر مطلق خُدائ فرمان دے. (٩) مالِک خُدائ داسې
فرمائی، "د صور خلقو بار بار ګناه کړې ده، نو زۀ به هغوئ د سزا نه بغېر پرې نۀ ږدم. ځکه چې هغوئ د بنی اِسرائيلو سره
د ورورولئ د لوظ لحاظ ونۀ کړو بلکې ټوله علاقه يې جلاوطن کړه او په ادوم يې خرڅه کړه. (١٠) نو زۀ به د صور په
دېوالونو اور رانازل کړم او دا به د هغې ټولې قلعه ګانې وسوزوی." (١١) مالِک خُدائ داسې فرمائی، "د ادوم خلقو بار بار
ګناه کړې ده، نو زۀ به هغوئ د سزا نه بغېر پرې نۀ ږدم. ځکه چې هغوئ خپلو ورونړو بنی اِسرائيلو پسې تُوره په لاس منډې
وهلې او په هغوئ يې هيڅ رحم نۀ کولو. او خپله غصه يې جاری وساتله، او غصه يې د قابو نه بهر کېده. (١٢) نو زۀ به په
تيمان اور نازل کړم او دا به د بُصره قلعه ګانې تباه کړی." (١٣) مالِک خُدائ داسې فرمائی، "د عمون خلقو بار بار ګناه
کړې ده، نو زۀ به هغوئ د سزا نه بغېر پرې نۀ ږدم. ځکه چې هغوئ د جِلعاد د اُميدوارو ښځو خېټې وڅيرلې د دې دپاره چې
خپل سرحدونه لوئ کړی. (١٤) نو زۀ به د ربه په دېوالونو اور نازل کړم، او دا به د هغې ټولې قلعه ګانې وسوزوی. د جنګ
په ورځ به د جنګ دغه شان چغې اورېدے شی، لکه د طوفان په ورځ چې تېزه سيلئ وی. (١٥) د هغوئ بادشاه به خپلو
آفسرانو سره يو ځائ جلاوطن شی،" دا د مالِک خُدائ فرمان دے.

٢ (١) مالِک خُدائ داسې فرمائی، "د موآب خلقو بار بار ګناه کړې ده، او زۀ به هغوئ د سزا نه بغېر پرې نۀ ږدم. ځکه
چې هغوئ د ادوم د بادشاه هډوکی وسوزول او ايرې يې کړل. (٢) نو زۀ به په موآب اور نازل کړم، دا به د قريوت قلعه
ګانې وسوزوی. څنګه چې د جنګ لويه اله ګوله شی او بيګل وغږيږی نو موآب به د جنګ په تاو کښې هلاک شی. (٣) زۀ
به د موآب بادشاه سره د هغۀ د آفسرانو تباه کړم،" مالِک خُدائ فرمائی. (٤) مالِک خُدائ داسې فرمائی، "د يهوداه خلقو
بار بار ګناه کړې ده، نو زۀ به هغوئ د سزا نه بغېر پرې نۀ ږدم. ځکه چې هغوئ د مالِک خُدائ شريعت رد کړو او د هغۀ په
حُکمونو يې عمل ونۀ کړو. ځکه چې هغوئ د دروغو خُدايانو بې‌لارې کړل، هغه خُدايانو چې د دوئ پلار نيکونو يې پيروی

کوله. ۵ نو زۀ به په يهوداه اور نازل کړم او دا به د يروشلم قلعه ګانې وسوزوى.“

د بنى اِسرائيلو عدالت

۶ مالِک خُدائ داسې فرمائى، ”د بنى اِسرائيل خلقو بار بار ګناه کړې ده، نو زۀ به هغوئ د سزا نه بغېر پرې نۀ ږدم. ځکه
چې هغوئ صادقان خلق په سپينو زرو او غريبانان په يو جوړې څپلو خرڅوى. ۷ هغوئ د غريبانانو سرونه لکه د زمکې د
خاورى په شان د پښو لاندې کوى او نۀ پرېږدى چې مظلومانو ته اِنصاف مِلاو شى. پلار او زوئ هم يوې ښځې سره څملى
او زما د پاک نوم بې‌حرمتى کوى. ۸ هغوئ د هرې قربان‌ګاه په خوا کښې په هغه کپړو کښې چې په ضمانت کښې
اخستے شوې وى څملى. د خپل خُدائ په کور کښې هغوئ په هغه پېسو مے څښى چې د بې‌اِنصافۍ د جرمانې په طور
اخستلے شوې دى. ۹ خو زما خلقو وکتل چې ما اموريان تباه کړل، اګر کۀ هغوئ د دِيار په شان لوړ او د څېړى په شان
مضبوط ؤو. ما بره نه د هغې مېوه او لاندې نه جرړې وويستلې او برباد مې کړل. ۱۰ هم ما تاسو د مِصر نه راوويستلئ، او
څلوېښت کاله مې په صحرا کښې ستاسو لارښودنه وکړه چې تاسو د اموريانو زمکه قبضه کړئ. ۱۱ هم ما ستاسو ځينې
زامن پېغمبران جوړ کړل او څۀ ځوانان مې د خِدمت دپاره د نذير په حيثيت وقف کړل. ولې دا رښتيا نۀ دى زما خلقو بنى
اِسرائيلو؟“ مالِک خُدائ داسې فرمائى. ۱۲ ”خو تاسو د نذير په حيثيت په وقف شوو خِدمت کوونکو مے وڅښل او د
هغوئ قَسم مو مات کړو او پېغمبرانو ته مو حکم وکړو چې، پېشګويانې مۀ کوئ. ۱۳ نو بيا، زۀ به تاسو داسې دباؤ کړم لکه
څنګه چې د غلې نه ډکه ګاډى دباؤ وى. ۱۴ نۀ به تېزه منډه وهونکى وتښتېدے شى، او نۀ به طاقتور کښې طاقت پاتې شى،
او نۀ به جنګيالى خپل ژوند بچ کړے شى. ۱۵ نۀ به غشى ويشتونکى، نۀ به تېزه منډه وهونکى او نۀ به په آس سوارۀ خپل
ژوند بچ کړے شى. ۱۶ په هغه ورځ به تکړه فوجيان هم برېنډ وتښتى،“ مالِک خُدائ فرمائى.

د بنى اِسرائيل ګناه او سزا

۳ ۱ دا کلام واورئ چې مالِک خُدائ ستاسو خلاف فرمائى، اے بنى اِسرائيلو، دا د هغه ټولو قبيلو خلاف دے چې ما د
مِصر نه بهر راويستى دى، ۲ ”صرف تاسو يئ چې ما د زمکې په ټولو قومونو کښې خوښ کړى يئ، نو ځکه به زۀ تاسو ته
ستاسو د ټولو ګناهونو په وجه سزا درکړم. ۳ آيا دوه کسان يو ځائ سفر کولے شى ترڅو چې هغوئ داسې کولو باندې
متفِق نۀ وى؟ ۴ آيا زمرے په ځنګل کښې غړمبېږى کله چې د هغۀ ښکار نۀ وى؟ آيا هغه په خپل غار کښې غړمبېږى کله
چې هغۀ څۀ نۀ وى نيولى؟ ۵ آيا يو مارغۀ په لټ کښې ګېرېدے شى کله چې ورته د ګېرېدو دپاره څۀ نۀ وى؟ آيا دام په
زمکه په خپله بنديږى کله چې ښکار د ګېرېدو دپاره نۀ وى؟ ۶ کله چې په ښار کښې بيګل وغږيږى نو خلق نۀ يرېږى؟ کله
چې يو ښار باندې افت راشى آيا دا مالِک خُدائ نۀ وى راوستے؟ ۷ يقيناً چې قادر مطلق خُدائ هيڅ نۀ کوى ترڅو چې
خپله منصوبه خِدمت کوونکو پېغمبرانو ته څرګنده نۀ کړى. ۸ خو اوس زمرے په غړمبېدو دے نو څوک به نۀ يرېږى؟
اوس خو قادر مطلق خُدائ خپل کلام وفرمائيلو، نو څوک به د هغۀ د پېشګوئى ورکولو نه اِنکار وکړى؟“

د سامريې تباهى

۹ د اشدود قلعه ګانو ته او د مِصر قلعه ګانو ته اعلان وکړه چې، ”د سامريه په غرونو راغونډ شئ او وګورئ چې په دې
ښار کښې څۀ کيږى. څومره لويه ګډوډى ده پکښې او څومره ظلم د هغې خلقو سره کيږى.“ ۱۰ مالِک خُدائ فرمائى،

"هغوئ په دې نۀ پوهیږی چې صحیح کار څنګه وکړی. هغوئ خپلې قلعه ګانې د هغه مال نه ډکې کړې دی کوم چې په ظلم
زیاتې او غلا سره اخستے شوے دے." ۱۱ نو ځکه قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، "دشمن به ستاسو وطن
محاصره کړی او ستاسو پخې قلعې به راوغورزوی او ستاسو قلعې به لوټ کړی." ۱۲ مالِک خُدائ دا فرمائی، "لکه څنګه
چې یو شپون د ازمری د خولې نه د ګډې د پښې یو دوه هډوکی یا د غوږ یوه ټوکره بچ کړی، نو دغسې به هغه بنی اِسرائیل
چې په سامریه کښې اوسیږی هغوئ به دومره برباد شی او داسې به پاتې شی لکه چې د کټ یو بازو او د کُرسئ یوه پښه
باقی پاتې شی." ۱۳ قادر مطلق خُدائ، ربُ الافواج دا فرمائی، "واورئ، او د یعقوب د خاندان خلاف ګواهی ورکړئ. ۱۴
په کومه ورځ چې زۀ بنی اِسرائیلو له د ګناهونو سزا ورکوم، زۀ به د بیت‌ایل قربان‌ګاه تباه کړم. د هرې قربان‌ګاه ښکرونه به
مات شی او په زمکه به راوغورزولے شی. ۱۵ زۀ به د اوړی کورونه او د ژمی کورونه دواړه تباه کړم. هغه کورونه چې د
هاتی په غاښونو ښائسته کړے شوی دی هغه به تباه شی او دا محلونه به باقی پاتې نۀ شی،" مالِک خُدائ فرمائی.

۴ ۱ "ما ته غوږ ونیسئ، د سامریه په غرونو اے د بسن څربه غواګانو، تاسو هغه ښځې یئ چې په غریبانانو ظلم کوئ او
ضرورتمند د پښو لاندې کوئ، او څوک چې خپلو خاوندانو ته همېشه وائی چې، مونږ له د څښلو دپاره مے راوړئ. ۲
قادر مطلق خُدائ په خپل پاکوالی قسم وکړو چې هغه وخت به یقیناً راشی چې تاسو ته به پوزو کښې کُنډې واچولے شی او
په راښکلو به بوتلے شئ، تاسو هر یو کس به داسې راښکلے شئ لکه څنګه چې په کُنډه کښې کب راښکلے شی. ۳ تاسو
هر یو به په دېوالونو کښې د جوړو شوو لارو نه په زور وویستلے شئ، تاسو به بهر د حرمون شمال طرف ته وغورزولے
شئ،" مالِک خُدائ دا فرمائی.

د بنی اِسرائیلو نافرمانی

۴ "نو بیا خو لاړ شئ او په بیت‌ایل کښې بُتانو ته قربانۍ پېش کړئ. په جِلجال کښې نافرمانۍ جاری ساتئ. هر سحر
قربانی کوئ، او په هره دریمه ورځ خپله لسمه حِصه راوړئ. ۵ خمبیره روټۍ د شکرانې په طور پېش کړئ بیا په اوچت
آواز د هغه قربانو اعلان وکړئ کومې چې تاسو په خپله خوښه کوئ. ځکه چې داسې کارونه کول تاسو بنی اِسرائیل ډېر
خوښوئ،" دا مالِک قادر مطلق خُدائ فرمائی. ۶ "ما په هر ښار لوږه راوسته او په هر کلی مې قحط راوستو. خو بیا هم
تاسو ما ته واپس رانۀ غلئ،" مالِک خُدائ دا فرمائی. ۷ "کله چې ستاسو فصل ته د باران سخت ضرورت وو نو ما د دې
ورېدل بند کړل. ما په یو کلی باران وورولو خو په بل کلی مې ونۀ ورولو. په یو پټی باران وشو، خو بل پټے اوچ شو. ۸
خلق د اوبو په لټون کښې کلی په کلی سرګردانه ګرځېدل، خو هلته هم د څښلو دپاره کافی اوبۀ نۀ وې. خو بیا هم تاسو ما
ته واپس رانۀ غلئ،" مالِک خُدائ دا فرمائی. ۹ "ما ستاسو په فصلونو او د انګورو په باغونو تِلیا او بیماری راوسته. د
قحطی مُلخانو ستاسو د اینځرو او د زیتُونو ونې وخوړلې. خو تاسو بیا هم ما ته واپس رانۀ غلئ،" مالِک خُدائ دا فرمائی.
۱۰ "ما په تاسو وباګانې راوستلې څنګه مې چې په مِصریانو رالېږلې وې. ما ستاسو زلمی په تُوره ووژل، او ستاسو ټول
آسونه مې بوتلل. ما ستاسو په لښکر ګاه کښې ستاسو پوزې د مړو د بوئ نه ډکې کړې. خو تاسو بیا هم ما ته واپس رانۀ
غلئ،" مالِک خُدائ دا فرمائی. ۱۱ "ما ستاسو څۀ خلق تباه کړل لکه څنګه چې مې د سدوم او عموره خلق تباه کړی وُو.
تاسو د هغه نیم سوزېدونکی لرګی په شان وئ کوم چې د اور نه راښکلے شوے وی، خو تاسو بیا هم ما ته راونۀ ګرځېدئ،"
مالِک خُدائ دا فرمائی. ۱۲ "نو اے بنی اِسرائیلو، تاسو به وګورئ چې زۀ درسره څۀ کوم، نو ځکه زۀ درسره داسې کوم،
نو د خپل خُدائ پاک سره د ملاقات دپاره تیار شئ، اے بنی اِسرائیلو." ۱۳ ځکه چې مالِک خُدائ هم هغه دے چا چې
غرونه پیدا کړی دی، او هوا یې پیدا کړې ده، او خپل خیالات بنی آدم ته څرګندوی. هغه د سحر رڼا په تیارۀ بدلوی او د

زمکې په اوچتو ځایونو باندې ګرځی. د هغهٔ نوم مالِک خُدائ پاک، ربُ الافواج دے.

د بنی اِسرائیلو سندرې وئیل

۵ (۱) اے بنی اِسرائیلو، زهٔ چې د غم کومه سندره ستاسو په حقله وایم، هغې ته غوږ ونیسئ، (۲) ”پېغله بنی اِسرائیل
راغورزېدلې ده، بیا به هیڅکله دوباره نهٔ راپاڅی. هغه په خپله زمکه یواځې راغورزېدلې ده چې هیڅوک به یې دوباره ونهٔ
دروی.“ (۳) مالِک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، ”د بنی اِسرائیلو د یو ښار نه چې زر فوجیان د جنګ دپاره ولېږلے
شی، نو صرف سل به په کښې پاتې شی، او چې د یو بل ښار نه یې سل فوجیان ولېږلے شی، نو صرف لس به په کښې
واپس راشی.“ (۴) مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو قوم ته داسې فرمائی، ”ما ولټوئ نو تاسو به ژوندی پاتې شئ. (۵) مهٔ
بیت‌ایل لټوئ، او مهٔ جِلجال ته ځئ، او مهٔ بیرسبع ته سفر کوئ ځکه چې د جِلجال خلق به یقیناً جلاوطن کړے شی، او
بیت‌ایل به نیست و نابود کړے شی.“ (۶) د مالِک خُدائ طلبګار شئ نو ژوندی به پاتې شئ، ګنې هغه به د یوسف خاندان
لکه د اور وسوزوی، او بیت‌ایل به خاورې ایرې کړی او هیڅوک به داسې نهٔ وی چې هغه اور مړ کړی. (۷) تاسو هغه خلک
یئ چې اِنصاف په ګنډیر بدلوئ او صداقت په زمکه راغورزوئ. (۸) هغه چا چې ستورې پیدا کړی دی، چا چې د ستورو
غومبک پیدا کړے دے. او خوک چې تیارهٔ د سحر په رڼا بدلوی، او د ورځې رڼا په شپه بدلوی. خوک چې د سمندر اوبهٔ
راوغواړی او د زمکې په مخ یې وراړوی، د هغهٔ نوم مالِک خُدائ دے. (۹) هغه په زوروَرو خلقو سمدستی تباهی راولی او د
هغوئ مضبوطې قلعه ګانې تباه کوی. (۱۰) تاسو د هغوئ نه نفرت کوئ خوک چې په عدالت کښې اِنصاف کوی، او هغوئ
سپکوئ خوک چې حقیقت وائی. (۱۱) تاسو په غریبانانو ظلم کوئ او د هغوئ په غله د حد نه زیات ټیکس لګوئ. نو په دې
وجه اګر کهٔ تاسو د کاڼو نه ښائسته کورونه جوړ کړی دی خو تاسو به په هغې کښې نهٔ اوسېږئ، اګر کهٔ تاسو د انګورو ډک
باغونه کَرلی دی خو تاسو به د هغې مے ونهٔ څښئ. (۱۲) ما ته پته ده چې ستاسو جرمونه څومره ډېر دی او ستاسو ګناهونه
څومره لوئې دی. تاسو په صادقانو ظلم کوئ او رشوتونه اخلئ او د غریبانانو سره په عدالت کښې اِنصاف نهٔ کوئ. (۱۳) نو
په دې وجه هوښیار انسان په داسې وخت کښې خاموشه وی، ځکه چې زمانه ډېره خرابه ده. (۱۴) د ښو لټون کوئ او بدو
پسې مهٔ ګرځئ نو تاسو به ژوندی پاتې شئ. نو بیا به مالِک خُدائ، ربُ الافواج ستاسو مل وی، لکه څنګه چې تاسو دعویٰ
کوئ چې هغه ستاسو مل دے. (۱۵) د بدو نه نفرت کوئ او د نېکئ سره مینه کوئ، او په عدالت کښې اِنصاف قائم کړئ. نو
کېدے شی چې مالِک خُدائ، ربُ الافواج، د بنی اِسرائیلو په باقی پاتې شوو خلقو رحم وکړی. (۱۶) نو ځکه مالِک خُدائ،
ربُ الافواج قادر مطلق خُدائ فرمائی، ”په ټولو کوڅو کښې به ژړاګانې وی او په هر چوک کښې به د مړو ویر وی.
زمینداران د ماتم کولو دپاره راوغوښتلے شی او کسبی ماتم کوونکی به د ژړا دپاره راوغوښتلے شی. (۱۷) د انګورو په ټولو
باغونو کښې به ژړاګانې وی، ځکه چې زهٔ به ستاسو د سزا دپاره ستاسو په مینځ کښې تېر شم،“ مالِک خُدائ فرمائی.

د مالِک خُدائ ورځ

(۱۸) په تاسو دې افسوس وی خوک چې د مالِک خُدائ د قیامت د ورځې ارمان کوئ. تاسو ولې د مالِک خُدائ د قیامت د
ورځې ارمان کوئ؟ دا به ستاسو دپاره د رڼا نه بلکې د تیارې ورځ وی. (۱۹) دا به داسې وی لکه چې خوک د ازمری نه تښتی
او میلو ته مخامخ شی، او یا خپل کور ته لاړ شی او لاس په دېوال باندې کېږدی او مار یې وچیچی. (۲۰) آو، د مالِک خُدائ
د قیامت ورځ به تیارهٔ او د نااُمیدئ سبب وی. دې کښې به د خوشحالئ یا د اُمید رڼا نهٔ وی. (۲۱) ”زهٔ ستاسو اخترونو نه
سخت نفرت کوم او ستاسو مذهبی محفلونه ما ته هیڅ خوشحالی نهٔ راکوی. (۲۲) اګر کهٔ تاسو ما ته سوزېدونکې نذرانې او د

غلې نذرانې راوړئ، نو زهٔ به دا قبولې نهٔ کړم. اګر کهٔ تاسو ما ته د څورب څناورو د خپلې خوښې نذرانې پېش کړئ زهٔ به
دې ته هيڅ نظر ونهٔ کړم. (۲۳) د خپلو سندرو شور زما نه اخوا کړئ، زهٔ ستاسو د رباب ساز اورېدل نهٔ غواړم. (۲۴) د دې
په ځائ دې اِنصاف لکه د اوبو د چپو په شان وبهيږی، او صداقت د هغه سيند په شان چې هيڅکله نهٔ اوچيږی. (۲۵) اے
بنی اِسرائيلو، کله چې تاسو د څلوېښتو کالو دپاره په بيابان کښې وئ نو ما ته مو کله قربانئ او نذرانې راوړې دی څهٔ؟ (۲۶)
خو اوس چې تاسو د سکوت بُت عبادت وکړو کوم چې تاسو خپل بادشاه منئ، او کيوان چې ستاسو په ستورو کښې معبود
دے، نو تاسو به دا بُتان په خپلو اوږو ګرځوئ. (۲۷) نو په دې وجه به زهٔ تاسو د دمشق نه هم اخوا جلاوطن کړم،" مالِک
خُدائ فرمائی، د چا نوم چې قادر مطلق خُدائ دے.

د بنی اِسرائيلو تباهی

۶ (۱) "په تاسو دې افسوس وی څوک چې په صيون کښې په آرام پراتهٔ يئ، او په تاسو هم څوک چې خپل ځان د
سامريې په غر محفوظ ګڼئ. تاسو په بنی اِسرائيلو کښې نامتو او مشهور يئ، چا له چې خلق د مدد غوښتلو دپاره ورځی.
(۲) تاسو کلنه ښار ته لاړ شئ او وګورئ چې هلته څهٔ شوی دی. بيا د حمات لوئ ښار ته لاړ شئ، او بيا په فلستيه کښې د
جات ښار ته ورکوز شئ. تاسو خو د هغوئ نه څهٔ زيات ښهٔ نهٔ يئ؟ ولې ستاسو علاقه د هغوئ نه لويه ده څهٔ؟ (۳) تاسو دا
نهٔ منئ چې د مصيبت هغه ورځ به راشی، بلکې تاسو د بې‌اِنصافئ حکومت قائم کړے دے. (۴) په تاسو افسوس چې د هاتی
په غاښونو په ښائسته کړے شوی پالنګونو کښې اودهٔ کېږئ او په حُجره کښې په کټونو کښې غزيږئ. تاسو د خوراک دپاره
د خپلو رمو نه د خوښې ګډورې او د خپل مال نه څربه سخی خوښوئ. (۵) تاسو په سريندو کښې بې‌مطلبه سازونه غږوئ
او خپل ځان د داؤد سره د برابرولو کوشش کوئ. (۶) تاسو د ميو ډک جامونه څښئ او اعلیٰ عطر لګوئ، خو تاسو د خپل
مُلک په تباهئ څهٔ خفګان نهٔ کوئ. (۷) نو څکه تاسو به اولنی خلق يئ چې جلاوطن به شئ، او ستاسو مېلې او غزېدل به
ختم شی." (۸) قادر مطلق خُدائ په خپل ذات قسم کړے دے. مالِک خُدائ، ربُ الافواج فرمائی، "زهٔ د يعقوب د غرور نه
کرکه کوم، او د هغهٔ مضبوطو قلعه ګانو نه نفرت کوم. زهٔ به ښار او په دې کښې چې هر څهٔ دی دشمن ته حواله کړم." (۹)
کهٔ په يو خاندان کښې لس سړی پاتې وی نو هغوئ به هم مړهٔ شی. (۱۰) او چې کله د هغوئ يو خپلوان راشی څوک چې د
هغوئ د مړو د دفن کولو ذمه وار وی او کور ته ورننوځی چې مړی رابهر کړی، نو هغه به د آخری بچ شوی کس نه تپوس
وکړی، "آيا تا سره نور څوک شته؟" نو هغه به وائی چې، "نه." نو کله چې هغه ورته قسم خوړل غواړی، نو بيا به هغه ورته
ووائی چې، "چپ شه، مونږ له په کار دی چې د مالِک خُدائ نوم وانهٔ خلو." (۱۱) کله چې مالِک خُدائ حکم وکړی، نو بيا
به هغه غټ او واړهٔ کورونه دړې وړې کړی. (۱۲) آيا آسونه په غټو کاڼو کښې منډې وهلے شی؟ آيا څوک په غويانو باندې
سمندر قلبه کولے شی؟ خو تاسو اِنصاف په ګنډير بدل کړے دے او د صداقت مېوه مو په بدئ بدله کړې ده. (۱۳) تاسو د
لودبار په فتح خوشحالی کوئ، او وايئ چې، "آيا مونږ په خپل طاقت سره قرنَيم نهٔ دے نيولے څهٔ؟" (۱۴) مالِک خُدائ، ربُ
الافواج په خپله فرمائی چې، "اے بنی اِسرائيله، زهٔ به ستا خلاف يو قوم درولېږم، چې په تاسو به د ليبوحمات نه تر عرابه
وادئ پورې ظلم کوی."

د قحطئ د مُلخانو په حقله رويا

۷ (۱) قادر مطلق خُدائ ما ته په رويا کښې دا وښودل چې، هغهٔ د قحطئ مُلخانو لښکرې د حملې دپاره تيارولې. دا په هغه

وخت کښې وشول کله چې د بادشاه د برخې وړومبے فصل رېبلے شوے وو او د دوېم فصل د راختلو وخت وو. ۲ ما په خپله رویا کښې ولیدل چې د قحطۍ مُلخانو د زمکې ټول شینکے وخوړلو، نو بیا ما ووئیل چې، "اے قادر مطلق خُدایه مونږ معاف کړه، ګنې مونږ به ژوندی پاتې نۀ شُو، ځکه چې د بنی اِسرائیلو قوم ډېر وړوکے دے." ۳ نو مالِک خُدائ خپله فیصله بدله کړه، چې، "داسې به بیا کله ونۀ شی،" مالِک خُدائ وفرمائیل.

د اور په حقله رویا

۴ نو قادر مطلق خُدائ ما ته بله رویا وښودله، په رویا کښې ما وکتل چې هغه تیارے کوی چې خپلو خلقو له د غټ اور په ذریعه سزا ورکړی. هغه اور د سمندر ښخ وسوزولو او ټوله زمکه یې تباه کړه. ۵ نو بیا ما چغې کړې، "اے قادر مطلق خُدایه زۀ تا ته زاری کوم، بس کړه. ګنې مونږ به ژوندی پاتې نۀ شُو، ځکه چې د بنی اِسرائیلو قوم ډېر کمزورے دے." ۶ نو مالِک خُدائ خپله فیصله بدله کړه، چې، "داسې به بیا کله ونۀ شی." مالِک قادر مطلق خُدائ دا وفرمائیل.

د سال په حقله رویا

۷ نو بیا ما ته مالِک خُدائ یوه بله رویا وښودله. په دې کښې ما ولیدل چې مالِک خُدائ د یو داسې دېوال په خوا کښې ولاړ وو چې د سال سره جوړ وو او د هغۀ په لاس کښې سال وو. ۸ او مالِک خُدائ زما نه تپوس وکړو چې، "عاموسه، تا ته څۀ ښکاری؟" نو ما ورته جواب ورکړو چې، "سال." بیا مالِک خُدائ وفرمائیل، "وګوره، زۀ د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو په مینځ کښې سال لګوم، زۀ به نور د هغوئ ګناهونه پرې نۀ ږدم. ۹ په کومو علاقائی عبادتخانو کښې چې د اِسحاق اولاد عبادت کولو هغه به تباه شی او د بنی اِسرائیلو مقدس ځایونه به هم کنډرې شی، او زۀ به د یربعام خاندان نیست و نابود کړم."

عاموس او امصیاه

۱۰ نو بیا د بیت‌ایل اِمام امصیاه د اِسرائیل بادشاه یربعام له دا خبر ورولېږلو چې، "عاموس د بنی اِسرائیلو په مینځ کښې ستا خلاف سازشونه جوړوی. د هغۀ وینا د برداشت نه بهر ده. ۱۱ ځکه چې عاموس داسې فرمائی چې، یربعام به په تُوره مړ شی، او بنی اِسرائیل به د خپل مُلک نه پردی مُلک ته جلاوطن کړے شی." ۱۲ بیا امصیاه عاموس ته ووئیل، "اے رویا کتونکیه، دلته نه اوځه. او واپس د یهوداه مُلک ته لاړ شه. هلته خپل رزق وګټه او هلته خپلې پېشګویانې کوه. ۱۳ دلته په بیت‌ایل کښې نورې پېشګویانې مۀ کوه، ځکه چې بادشاهی محل او بادشاهی عبادتخانه دلته ده." ۱۴ خو عاموس امصیاه ته جواب ورکړو، "نۀ زۀ پېغمبر یم او نۀ د پېغمبر زوئ یم، زۀ صرف یو شپون یم او د اینځر د ونو خیال هم ساتم. ۱۵ خو مالِک خُدائ زۀ د شپونتوب نه راروان کړم او حُکم یې راکړو چې، لاړ شه او زما خلقو اِسرائیل ته پېشګوئې وکړه. ۱۶ نو بیا اوس د مالِک خُدائ کلام ته غوږ شه. تۀ وائې چې، د بنی اِسرائیل خلاف پېشګوئې مۀ کوه. او د اِسحاق د قوم خلاف تبلیغ بند کړه. ۱۷ نو په دې وجه مالِک خُدائ دا فرمائی چې، ستا ښځې نه به د ښار کنجره جوړه شی، او ستا زامن او لوڼه به په تُوره مړۀ شی. ستا مُلک به ناپ کړے شی او تقسیم به شی، او تۀ به په خپله په یو ناپاک مُلک کښې مړ شې. او بنی اِسرائیل به د خپل مُلک نه پردی مُلک ته جلاوطن کړے شی."

د پخې مېوې د ټوکرۍ رويا ليدل

٨ (١) ما ته مالِک خُدائ يوه بله رويا وښودله. په دې کښې مې د پخې مېوې يوه ټوکرۍ وليدله. (٢) مالِک خُدائ تپوس
وکړو، "اے عاموسه، تا څۀ وليدل؟" نو ما ورته جواب ورکړو، "د پخې مېوې ډکه ټوکرۍ مې وليدله." بيا مالِک خُدائ ما ته
وفرمائيل، "زما د خلقو بنی اِسرائيلو دپاره وخت پوخ شوے دے، زۀ به نور هغوئ د سزا نه بغېر نۀ پرېږدم." (٣) قادر
مطلق خُدائ فرمائی، "په هغه ورځ، به د عبادتخانې سندرې په ژړا او ماتم بدلې شی. ډېر مړی به په هر ځائ کښې په
خاموشئ پراتۀ وی."

د بنی اِسرائيلو تباهی

(٤) واورئ اے هغه خلقو څوک چې ضرورتمند راغورزوئ او د مُلک غريبانان تباه کوئ. (٥) تاسو خپل ځان سره وايئ
چې، "کله به د نوې مياشت ورځ ختمه شی او کله به د سبت ورځ تېره شی چې مونږ خپل د غلې ګودامونه کولاو کړُو او
غله خرڅه کړُو؟ او مونږ ناپ تول کښې چل وَل وکړُو، او د څيزونو قيمتونه اوچت کړُو، او په تله کښې ټګی او دوکه وکړُو.
(٦) غريبانان په سپينو زرو او ضرورتمند په يوه جوړه څپلو اخلو، او غنم هم د بوسو سره خرڅوو." (٧) هغه مالِک خُدائ
چې يعقوب ورباندې فخر کوی قسم وکړو چې، "زۀ به هيڅکله هغه کارونه هېر نۀ کړم چې دوئ کړی دی. (٨) د دې په وجه
به زمکه ولړزيږی او څوک هم چې په دې مُلک کښې اوسيږی هغه به ماتم کوی. لکه څنګه چې په مِصر کښې د نيل درياب
د سېلاب په وخت کښې اوچتيږی داسې به ټوله زمکه اوچته شی، او بيا به دوباره کښېنی." (٩) مالِک قادر مطلق خُدائ
فرمائی، "په هغه ورځ به زۀ نمر په نيمه ورځ ښکته کړم او په زمکه به په رڼا ورځ تيارۀ راولم. (١٠) زۀ به ستاسو مذهبی
اخترونه په ماتم بدل کړم او ستاسو د خوشحالئ ټولې سندرې به د غم په سندرو بدلې کړم. زۀ به په ټولو د ټاټ جامې
واغوندمه او سرونه به پرې ګنجيان کړم. خلق به داسې ماتم کوی لکه چې ابک يو زوئ يې مړ وی. هغه ورځ به څومره
سخته وی." (١١) قادر مطلق خُدائ فرمائی، "هغه ورځې راروانې دی، کله چې زۀ په زمکه باندې قحط راولم. خو دا به د
لوږې او تندې قحط نۀ وی، بلکې دا به د خُدائ پاک د کلام د نۀ اورېدلو قحط وی. (١٢) خلق به د يو سمندر نه بل سمندر
پورې او د شمال نه تر مشرق پورې ګرځی، چې د مالِک خُدائ کلام ولټوی، خو دوئ به يې پيدا نۀ کړی. (١٣) په هغه ورځ به
ښائسته پېغلې او ځوانان د تندې نه بې‌هوشه شی. (١٤) کوم خلق چې د سامريه په شرمېدلو بُتانو قسم خوری، او يا وائی چې
اے دان، زمونږ دې ستا په خُدائ قسم وی، او يا وائی چې اے بيرسبع، زمونږ دې ستا په خُدائ قسم وی، نو داسې خلق به
راوغورزيږی او بيا به د پاڅېدو جوګه نۀ وی."

بنی اِسرائيل به تباه کړے شی

٩ (١) ما وليدل چې مالِک خُدائ د قربان‌ګاه سره ولاړ وو. او هغۀ وفرمائيل چې، "د عبادتګاه د ستنو پاس سرونه ووهئ
چې بنيادونه يې ولړزيږی. د خلقو په سرونو يې ښکته راوغورزوئ، څوک چې ژوندی پاتې شی هغوئ به زۀ په تُوره مړۀ کړم.
يو به هم ونۀ تښتی، او هيڅ څوک به پاتې نۀ شی. (٢) کۀ هغوئ زمکه وکنی او لاندې عالمِ ارواح ته هم کوز شی، نو زما
لاسونه به يې د هلته نه هم راوباسی. کۀ هغوئ آسمان ته هم وخېژی، نو زۀ به يې هلته نه ښکته راکوز کړم. (٣) کۀ هغوئ د
کرمل غر په سر هم خپل ځانونه پټ کړی، زۀ به يې هلته هم ولټوم او راګېر به يې کړم. کۀ هغوئ زما نه د سمندر په بېخ
کښې پټ شی، نو زۀ به هلته سمندری مار له حُکم ورکړم چې وې چيچی. (٤) کۀ د هغوئ دشمنان هغوئ جلاوطن کړی،

نو هلته به زۀ تُورې ته د هغوئ د قتلولو حُکم ورکړم. زۀ به خپل نظر په هغوئ وساتم د هغوئ د فائدې دپاره نه بلکې د هغوئ
د نقصان دپاره.“ ۵ مالِک خُدائ، ربُ الافواج خُدائ، چې زمکې له لاس وروړى نو زمکه ويلى شى. او د هغې ټول خلق
ماتم کوى. ټوله زمکه داسې اوچتيږى لکه څنګه چې د سېلاب په وخت دريائے نيل راوچتيږى، او بيا واپس ښکته کيږى.
۶ د مالِک خُدائ محل بره تر آسمانه پورې رسيږى، او د هغې بنياد يې په زمکه ايښے دے، هغه د سمندر نه اوبۀ راوياسى
او د باران په شکل يې دوباره په زمکه راوروى. د هغۀ نوم مالِک خُدائ دے. ۷ مالِک خُدائ فرمائى، ”اے بنى اِسرائيلو،
ولې تاسو ګنې ما ته د ايتهوپيا د خلقو نه ډېر اهم نۀ يئ څۀ؟ ما بنى اِسرائيل د مِصر نه راوويستل، خو ما فلستيان هم د
کريتې نه او آراميان مې د قير نه هم راوويستل. ۸ ګوره، زۀ قادر مطلق خُدائ د بنى اِسرائيلو ګناهګاره قوم وينم. زۀ به دا
د زمکې د مخ نه ختم کړم. خو زۀ به هيڅکله د يعقوب خاندان مکمل نۀ ختموم. مالِک خُدائ فرمائى. ۹ نو زۀ به حُکم
ورکړم، او زۀ به د بنى اِسرائيلو قوم په نورو قومونو کښې داسې چاڼ کړم لکه څنګه چې په چج غله چاڼ کيږى، او يو کاڼے
به هم په غله کښې ترې نه لاړ نۀ شى. ۱۰ ټول ګناه ګار چې زما په خلقو کښې دى په تُوره به مړۀ شى، هغوئ ټول به مړۀ
شى چې داسې وائى، نۀ به په مونږ افت راځى او نۀ به تباه کيږُو.

د بنى اِسرائيلو بيا آباديدل

۱۱ په هغه ورځ به زۀ د داؤد نړېدلے کور بيا آباد کړم. زۀ به د دې خراب شوى دېوالونه جوړ کړم او کنډر به يې بيا ودان
کړم او لکه د پخوا په شان به يې بيا آباد کړم، ۱۲ نو بنى اِسرائيل به د ادوم په پاتې ځايونو قبضه وکړى او په ټولو هغه
قومونو به قبضه وکړى چې زما په نوم دى.“ دا د مالِک خُدائ فرمان دے، څوک چې به دا هر څۀ کوى. ۱۳ مالِک خُدائ
فرمائى چې، ”هغه ورځې راروانې دى چې فصلونه به ډېر زيات وى. او فصل رېبلو له به دومره وخت پکار وى چې قُلبه
کوونکى به فصل رېبونکو پسې زمکه تياروى. د انګورو فصل به هم، هم داسې وى، د انګورو د زياتوالى په وجه به د هغې نه
د رس ويستلو دپاره دومره وخت پکار وى چې ورسره به تخم کرونکى خپل کر شروع کړى. د زياتوالى له وجې به نوى مے
د غرونو نه راڅاڅى او د ټولو غونډو نه به رابهيږى. ۱۴ زۀ به خپل جلاوطنه خلق بنى اِسرائيل واپس راولم، هغوئ به خپل
کنډر شوى ښارونه بيا آباد کړى او په کښې به اوسيږى، هغوئ به د انګورو باغونه وکَرى او د دې مے به څښى، هغوئ به
باغونه وکَرى او د دې مېوه به خورى. ۱۵ زۀ به بنى اِسرائيل د هغوئ په خپل مُلک کښې وکَرم، او دوئ به هيڅکله بيا د بېخ
نه راونۀ ويستلے شى د هغه مُلک نه چې ما ورته ورکړے دے،“ ستاسو مالِک خُدائ دا فرمائى.

pashtobibles.org © يوسفزى ۲۰۱۹